

JEUGDTHRILLER

BLACKMAIL

CIS MEIJER

Gebonk in mijn hoofd. Gebonk tegen mijn ribben. Ik moet iets doen! Niet dat ik het wil. Maar er zit niks anders op.

De slechte gedachten verdwijnen niet door te praten met die zielenknijper van een psych.

Ze lossen pas op als ik rust in mijn kop krijg.

Hoe?

Als zij haar bek houdt. Als het bewijsmateriaal vernietigd is.

Ik sta hier krap, maar verdekt opgesteld. Ik trek mijn handschoenen aan om straks geen sporen achter te laten, en pak mijn mes. Just in case.

Vanaf hier kan ik alles goed in de gaten houden. Niemand kan mij zien. Nog even en dan is het voorbij.

'Hey panterpoesjes! In *Gossip met Jade* bespreek ik de hotste gossip en het snoepje van de week. Catfights, *love issues*: wie is op wie, wie is met wie? En wie bedriegt wie?

Heb je een catchy nieuwtje voor me? Of wil je zelf iets onthullen in de uitzending?

Mail me! gossipmetjade@jade.com.

Dit is aflevering 21. Vandaag in de uitzending: een super *secret* tipje van de sluier over het geheim van J., en alles over een *secret affair*. Ssst, *stay tuned!*

Hey! Welkom bij *Gossip met Jade*. Ik ga zo een gerucht over A. met jullie delen. Maar eerst iets anders. Mijn gevoel zei me dat J. niet zo happy was. Hij/zij gaf het eerst niet toe, maar uiteindelijk onthulde J. wat het probleem is. Ik zeg hij of zij, want ik wil J. niet in de problemen brengen. J. wil een coming-out doen, maar durft niet. Op onze school worden valse grapjes gemaakt over gays. Laten we met zijn allen stoppen hiermee.

Aan alle gayhaters wil ik zeggen: stop met uitschelden en get a life. En lieve J., praat erover met iemand die je vertrouwt. Raap je moed bijeen. Volg je gevoel, wees wie je bent. Go for it. Mijn steun heb je.

En dan nu het gerucht over A. Deze jongen heeft een vriendin, maar daar houdt hij het niet bij...'

TESS

TWEE MAANDEN LATER,
WOENSDAG 16 DECEMBER

‘Tessy! Waar zit je? Ik probeer je al de hele tijd te bereiken.’ Het geluid van Felines vrolijke stem raast als een wervelwind de telefoon uit. ‘Ik heb een goed idee voor de opdracht voor Nederlands. Die moet maandag al af. En ik dacht –’

‘Hé,’ zeg ik. ‘Sorry, maar kan het later? Ik sta net op het punt om naar Jades huis te gaan.’

‘O? Ik dacht dat je vanmiddag een date had met Guus.’

‘Echt niet, mocht-ie willen.’

‘Wat ga je bij Jades huis doen?’ vraagt ze argwanend.

‘Haar moeder belde me. Ze vroeg of ik een aandenken aan Jade wil hebben, als herinnering aan haar.’ Ik slik. Ik kan nog steeds niet bevatten dat ze er niet meer is.

‘Vroeg ze dat alleen aan jou?’ Feline klinkt een beetje jaloers.

‘Weet ik niet,’ zeg ik. ‘Jades moeder zit toch op cursus bij mijn moeder? Ze hadden het over mij. En toen

stelde ze dat voor. Het lijkt haar fijn voor me als ik iets speciaals van Jade bij me heb. Misschien voel ik me dan wat beter.’

‘Ik begrijp het,’ zegt Feline. ‘Zie je haar nog steeds de hele tijd voor je?’

‘Ja. En weet je, ik hoor haar stem, en ik –’

‘Oeh, creepy. Je weet toch dat een ziel blijft dwalen als-ie geen rust kan vinden?’

‘Nee joh, zo bedoel ik het niet,’ zeg ik. ‘Het zit in mijn hoofd.’

‘Weet je het heel zeker? Misschien wil Jades geest ons iets vertellen,’ zegt Feline duister.

‘Nee gekkie, doe normaal.’

‘Pfff, normaal is saai,’ zegt ze. ‘Maar stel... Stel dat we nog met haar kunnen praten?’ Feline klinkt alsof ze een vaag plan aan het smeden is. ‘Zou je dan een vraag voor Jade hebben?’

‘Wat bedoel je?’

‘Gewoon. Zou je haar iets willen vragen?’

Ik snap niet waar Feline heen wil. ‘Ja, natuurlijk,’ zeg ik.

‘Wat zou je dan vragen?’

Ik zucht. ‘Feline, stop. Niet nu... Ik vind het al spannend genoeg om straks op haar kamer te zijn.’

‘Oké, dan komt het later wel. Maar eh... Als je toch naar Jades huis gaat, wil je voor Aisha vragen of haar broer nog single is?’

‘Voor Aisha? Waarom doet ze het zelf niet?’

‘Je weet toch. Ze durft nooit de eerste stap te zetten.’

‘Hm. Ik weet niet of hij er is. En ik ga nu ophangen,’ zeg ik.

‘Wacht,’ roept Feline enthousiast. ‘Waar ik dus voor

belde... In Magister stond dat die podcastopdracht voor Nederlands maandag al af moet. Daardoor kreeg ik een supergoed idee,' zegt ze.

'Oké. En dat is?'

'Als we vrijdag een *sleepover* doen bij mij, dan maken we meteen met z'n drieën die opdracht. Aisha, jij en ik. Lekker op tijd voor de deadline. Ik heb al een superplan voor de inhoud van het programma. Je hoeft alleen maar ja te zeggen. En dan kunnen we ook je verjaardag alvast vieren.'

'O. Eh... Ik wil mijn verjaardag niet vieren. Dat voelt nog niet goed... Sinds Jades dood -'

'We hoeven het toch niet groots te vieren? We willen je een cadeautje geven en gewoon gezellig samen zijn. Aisha vindt het ook een goed idee.'

Ik aarzel. 'Gewoon samen zijn, zonder feest.'

'Geen feest, beloofd.'

'Goed dan,' zeg ik.

'Top,' antwoordt Feline blij. 'Ik ga namelijk een podcast beginnen en die kan ik dan meteen vrijdagavond maken en maandag uitzenden. Als proefaflevering, zeg maar.'

'Wacht even. Jij gaat een podcast beginnen?'

'Zo raar is dat toch niet?'

'Dat was Jades ding.' Ik slik.

'Ja, oké, maar luister nou. Het wordt echt supervet.' Ze laat een stilte vallen. 'Ik besteed namelijk aandacht aan Jade.'

Boem. Feline gooit een bom. Zij besteedt aandacht aan Jade?

'Cool, hè?' zegt ze. 'En ik ga het met jou over haar hebben!'

‘Eh...’ Ik geloof dat ik dat niet wil. Niet nu al. Ik wil Feline niet kwetsen. Maar...

‘Na dit weekend ga ik een wekelijkse podcast maken,’ gaat Feline verder. ‘Net zoals Jade had, maar dan totaal anders. We zouden toch eigenlijk met z’n drie-tjes een programma gaan maken?’

‘Klopt niet helemaal,’ zeg ik. ‘Ik wilde niet. En Jade en jij kregen ruzie.’

‘Omdat zij het alleen op haar manier wilde doen,’ zegt Feline verdedigend.

Een speldenprik jaloezie schiet door mijn buik. Ik wil niet dat Feline het in de podcast over mijn beste vriendin gaat hebben. Ik raap mijn moed bijeen. ‘Het spijt me. Maar als je een podcast gaat maken, kom ik niet,’ zeg ik en dan zet ik me schrap voor een uitbrander.

‘Come on, spelbreker!’ zegt Feline. ‘Doe ik mijn best voor iets gezelligs samen... En dat programma wordt toch heel anders dan dat van Jade? Ik ga het over spannende dingen hebben! Onverklaarbare zaken en zo. Lekker spooky. *Ghost stories*, glaasje draaien. Waarom gun je mij dit niet?’

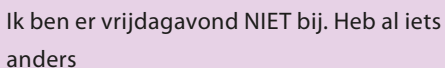
Ik gun jou alles, maar niet dat jij een special over Jade maakt, wil ik zeggen. Als iemand iets speciaals over haar maakt, hoor ik dat te zijn. ‘Je doet maar,’ brom ik.

‘Ah, top!’ zegt ze meteen. Ze hoort niet dat ik het niet meen. ‘Neem je slaappullen mee. We gaan er vrijdag een superavond van maken. Dat beloof ik. Negen uur bij mij, oké?’

Felines ‘Waarom gun je mij dit niet?’ dendert door mijn hoofd als ik heb opgehangen. Ik weet dat het ver-

standiger is om te wachten met reageren. Toch open ik WhatsApp.

Met een brok in mijn keel tik ik een bericht in onze vriendinnenapp.

Ik ben er vrijdagavond NIET bij. Heb al iets anders

Kan me niet schelen als Feline en Aisha vinden dat ik een spelbreker ben.

Mijn handen trillen wanneer ik mijn fiets voor Jades huis op slot zet. Over een paar minuten sta ik in haar slaapkamer. Zonder Jade. Wat als ik die week van haar overlijden niet ziek was geweest? Dan waren we die vrijdagavond misschien samen geweest. Dan was ze niet gaan hardlopen en was ze niet uitgegleden op de pier. Dan was ze niet zomaar ineens doodgegaan.

Die week vroeg ze nog of ze mocht langskomen om iets bizars te vertellen. Als ik 'ja' had gezegd was alles misschien anders gelopen. Die gedachte laat me niet los.

Helpt het aandenken dat ik van haar moeder mag uitzoeken tegen het verdriet? Stopt het mijn gepieker? Ik hoop het zo!

Met een bos bloemen onder mijn arm loop ik naar haar voordeur. Ik haal diep adem en bel aan.

Ik schrik van de donkere kringen onder de ogen van Jades moeder. Haar haren zijn losjes opgestoken, in plaats van golvend los, zoals gewoonlijk. Ze zet de bloemen in een vaas en schenkt thee voor ons in. Ze

maakt zich zorgen om Luca, omdat hij zo slecht slaapt, vertelt ze. En de opa van Jade lijkt zichzelf niet meer sinds haar dood. Hij praat niet, reageert niet. Lijkt in shock. Als het zo blijft, moet hij naar een verzorgings-tehuis. Ze is doodsbang dat het zijn einde betekent.

Na de thee ga ik in mijn eentje naar boven. Ik stop airpods in mijn oren en met een knoop in mijn maag stap ik Jades slaapkamer binnen. Uit mijn telefoon klinken beats van Ariana Grande. Ik schroef het volume op om de stilte niet te voelen. Op bed scherpt Jades zwarte oude asielkat Molly haar nagels. Haar groene ogen prikken fel door me heen.

Een vleugje van Jades zomerparfum fladdert mijn neus in. Ze is er niet, maar ik zie haar overal.

Mijn blik wordt naar een ingelijste foto op haar bureau getrokken. Jade kijkt me lachend aan. Ik tel de sproetjes op haar neus, vang de warme blik in haar bruine ogen. Bijt op mijn knokkels. Geen tranen, niet nu.

Ik open haar kledingkast. Helemaal achterin, in een donkere hoek, vind ik wat ik hebben wil. Hij staat er na al die jaren nog steeds: de goocheldoos waar we als kind mee speelden. Is hij nog compleet?

In gedachten zie ik Jade als klein meisje met de hoge fluwelen hoed op. 'Dames en heren, komt dat zien. Vandaag zagen Tess en ik Luca doormidden,' zegt ze met glinsterende ogen.

In die hoed stopten we als kind niet alleen een pluchen konijn. We verstopten er ook snoep en grappige briefjes in.

Ze was superlief op de basisschool. Op de middelbare school veranderde haar houding. Iedereen op school kende Jade als een beetje een wild en fel meis-

je, een entertainer ook. Maar dat ze ook superlief was, daar hadden de meeste leerlingen geen idee van. Ik geloof dat Jade zich verantwoordelijk voelde voor het geluk van haar broer en moeder. Sinds haar vader ervandoor ging met een vriendin van haar moeder had Jade een missie. Haar stem klinkt zacht in mijn hoofd. *Tess, ik bescherm iedereen om wie ik geef. Het is belangrijk om voor elkaar op te komen. Verraders pak ik aan, ze hebben tegengas nodig! Als iedereen maar zijn mond houdt, blijft alles hetzelfde.*

Ze wist dat ze niet alleen vrienden zou maken toen ze met die podcast begon.

Ik haal het deksel van de goocheldoos. Toverstaf, zakdoeken, het kaartspel. In de hoge hoed zit een deuk. Hij voelt zwaar aan. Gek, dat is me nooit eerder overgefallen. Met mijn wijsvinger strijk ik over het fluweel. En dan herinner ik me het luikje in de voering weer. Nieuwsgierig draai ik de hoed om en tast naar het geheime vak.

Ja, daar zit-ie. De rits.

Ik trek hem open en mijn hart begint meteen sneller te bonzen. Zitten onze briefjes met de *truth or dare*-vragen over jongens er nog in? Ik tast rond in het verborgen vak. Ik voel iets massiefs. Het heeft de vorm van een telefoon. Alleen minder plat. En ik voel nog iets. Een stukje papier.

Nieuwsgierig trek ik allebei uit de hoed. *Hè?*

Ik staar naar het ding. *Wat. Doet. Dit. Hier?*

In mijn hand ligt een audiorecorder. Niet zomaar een. Jade nam haar podcast op met haar telefoon en met deze audiorecorder. Alle nieuwtjes legde ze met een vast. Zo vergat ze nooit iets. Geruchten, gedachten,

grappen. Soms liet ze hem zelfs in de opnamestand in een lokaal achter. In de kleedkamers. Op de toiletten. Alles om informatie te krijgen. De audiorecorder was heilig voor haar.

Waarom verstopte ze hem in de hoed? Haar ouders bemoeiden zich niet met haar podcast. Moest het toch strikt verborgen blijven voor hen? Of voor Luca?

Het papiertje dat ook in de verborgen opening zat is een witte kraanvogel. Haar geluksvogel-met-boodschap. Die maakte ze zelf. Zou ze er iets op geschreven hebben voordat ze het dichtvouwde? Ik pak de vogel op bij een vleugel. Draai hem rond.

Zonde om hem open te maken. Dit is ook een mooi aandenken.

Maar ik ben te nieuwsgierig.

Voorzichtig vouw ik een stukje van het papier open.

Mijn hart maakt een sprongetje. *het aan* lees ik. Wat kan het begin van de zin zijn?

Snel vouw ik de kraanvogel verder open.

Ik lees: *maar samen kunnen we*

Wat bedoelt Jade met 'het'? En met wie kan ze het aan? Met mij? Had ze me dit willen geven? Ik vouw het papier in één keer helemaal open en staar naar de tekst.

Het is heftig, maar samen kunnen we het aan.

Ik huiver. Wat was heftig? Wanneer? Had ze een probleem? Waarom wist ik daar niks van?

Nora Dillerop, leerling van het Almere College in Dronten, won de schrijfwedstrijd uit *Jacht*. Benieuwd naar haar inzending? Blader dan snel door naar pagina 197. Haar idee is verwerkt in de tekst op die pagina.

www.politienietbetreden.nl

© 2021 Cis Meijer

Voor deze uitgave:

© 2021 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Omslagafbeelding en illustraties: Magdalena Russocka / Trevillion Images

Omslagontwerp: Studio Jan de Boer

Grafische verzorging: Zeno

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 5671 7 (e-book 978 90 261 5672 4)

NUR 284, 285